

Kap. IX. Friluftsklamer m. v.

Spørgsmål 75:

Vil forslaget § 57 forhindre omrejsende cirkus i at opsætte klamer? I bekræftende fald udbeder udvalget sig forslag til en formulering, der giver mulighed derfor.

Ad spørgsmål 75:

Det forbud mod klamer i landskabet, som blev indført i 1937 gennem § 30 i naturfredningsloven, var af enestående betydning for det danske landskabs fremtræden og kom til at danne forbilledet for tilsvarende reguleringer i udlandet. Bestemmelsen gennemførtes på en sådan måde, at den ikke hjemlede mulighed for dispensation for opstilling eller opsætning af klamer i det åbne land. Dette har været baggrunden for, at loven har kunnet fungere uden noget stort administrativt besvær og apparat, idet den væsentligste administration har været forbundet med de politimæssige problemer om overtrædelse af forbudet.

Man må derfor se med største betænkelighed på, at der for enkelte erhvervsgrupper, uanset hvor god motiveringen end kan være, tilvejebringes særregler eller dispensationsmuligheder.

Efter ministeriets opfattelse vil omrejsende cirkus' behov for klamer i det væsentlige kunne dækkes ind ved annoncering i lokale blade, opsætning af plakater m. v. ud til gader, veje og pladser i byer og bymæssige bebyggelser samt i umiddelbar tilknytning til cirkusteltet, jfr. forslaget § 57, stk. 2, litra a og b, og endvidere ved indendørs klamer hos lokale handlende, restauranter, forsamlingshuse m. v.

Med hensyn til de klamer, de omrejsende cirkus har opsat i vejtræer, telefonpæle, elmaster o. lign., er man ikke bekendt med, om der foreligger aftaler med de respektive myndigheder om en sådan opsætning.

Såfremt udvalget trods ministeriets foran omtalte betænkeligheder ønsker indførelsen af en særregel for omrejsende cirkus, vil denne efter ministeriets opfattelse næppe kunne formuleres på anden måde end gennem et litra e) i § 57, stk. 2, med teksten: „Klamer vedrørende omrejsende cirkus“. Man ser sig ikke i stand til på det foreliggende grundlag at angive nærmere bestemmelser om størrelsesforhold eller opsætnings-

steder for eller arten af de pågældende klamer, ligesom man mener, det administrativt ville være meget kompliceret, såfremt der skulle gives dispensation for det enkelte tilfælde.

Spørgsmål 76:

Under henvisning til forslaget § 57, stk. 2, litra b, anmodes om en redegørelse for, hvad der forstås ved betingelsen „umiddelbar tilknytning til“.

Ad spørgsmål 76:

I naturfredningskommissionens betænkning side 205 er anført følgende, hvortil ministeriet for kulturelle anliggender kan henvise:

„Denne gruppe omfatter typisk detailhandlerens klamer for de varer, der forhandles, en klamer, der formentlig i vidt omfang betales af producenten af de varer, som vises på plakater eller klameskilte med eller uden lyseffekter, anbragt i udstillingsvinduer, opsat uden på selve butikbygningen eller opstillet som fritstående skilte ved indgangen til butikken (kiosken).

Afgørende for, om den umiddelbare tilknytning foreligger, har naturligvis i første række været afstanden mellem klamer og butik. I de tilfælde, hvor butikken ligger nær vej eller adskilt fra denne med en mindre parkeringsplads, vil klamer på arealet mellem vej og butik i de fleste tilfælde være lovlige. Er der derimod tale om større afstande mellem vej og butik eller placering af klameskilte på den modsatte side af den vej, ved hvilken den pågældende virksomhed er beliggende, er klamer forbudt. Det forhold, at klamen anbringes på den ejendom (matr. nr.), hvorpå virksomheden er beliggende, vil ikke kunne gøre klamen lovlig, hvis anbringelsen ikke har umiddelbar tilknytning til butikken.

Det samme gælder engrosvirksomheden, producenten, håndværkeren eller servicevirksomheden m. v. Klamen må her anbringes i umiddelbar tilknytning til kontoret, værkstedet eller fabriksbygningen.

Et særligt problem udgør de meget arealkrævende virksomheder som f. eks. gartnerier, planteskoler, specialiserede landbrugsvirksomheder o. lign. Det er klart, at her må klamen indskrænkes til selve salgsstedet.“